

**PREZES
URZĘDU OCHRONY
KONKURENCJI I KONSUMENTÓW
DELEGATURA UOKIK W KRAKOWIE**

Pl. Szczepański 5
31-011 Kraków
tel./fax 12 421-75-79, 421-74-98
e-mail: krakow@uokik.gov.pl

RKR-430- 501/16/BR- 7 /16

Kraków, dnia 19 września 2016 r.

DECYZJA nr RKR - 3 /2016

Stosownie do art. 33 ust. 6 ustawy z dnia 16 lutego 2007 r. o ochronie konkurencji i konsumentów (Dz. U. z 2015 r., poz. 184 ze zm.) oraz § 2 pkt 5 i § 6 rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 1 lipca 2009 r. w sprawie właściwości miejscowej i rzeczowej delegatur Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów (Dz. U. Nr 107, poz. 887 ze zm.), po przeprowadzeniu wszczętego z urzędu postępowania w sprawie nałożenia kary pieniężnej na przedsiębiorcę Tomasza Kisiołka, prowadzącego działalność gospodarczą pod firmą „TOMASZ” – Tomasz Kisiołek z siedzibą w Stężnicy

– w imieniu Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów -

- I. Na podstawie art. 106 ust. 2 pkt 2 ww. ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów **nakłada się** na przedsiębiorcę Tomasza Kisiołka, prowadzącego działalność gospodarczą pod firmą „TOMASZ” – Tomasz Kisiołek z siedzibą w Stężnicy, **karę pieniężną w wysokości 2.000 zł (słownie: dwa tysiące złotych), stanowiącą równowartość 469,32 euro (słownie: czterysta sześćdziesiąt dziewięć euro 32/100)**, za nieudzielenie informacji żądanych na podstawie art. 50 ust. 1 ww. ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów w postępowaniu wyjaśniającym o sygn. akt: RKR-400-1/16/BR mającym na celu wstępne ustalenie zasad używania jednostek pływających z napędem spalinowym na Jeziorze Solińskim i Myczkowieckim, pod kątem określenia, czy nie nastąpiło naruszenie przepisów ww. ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów uzasadniające wszczęcie postępowania antymonopolowego, w tym, czy sprawa ma charakter antymonopolowy.

- II. Na podstawie art. 77 ust. 1 i art. 80 ww. ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów oraz na podstawie art. 263 § 1 i art. 264 § 1 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2016 r., poz. 23 ze zm.), w związku z art. 83 ww. ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów, uwzględniając wynik przeprowadzonego postępowania w sprawie nałożenia kary pieniężnej, postanawia się **obciążyć** przedsiębiorcę Tomasza Kisiołka, prowadzącego

działalność gospodarczą pod firmą „TOMASZ” – Tomasz Kisiołek z siedzibą w Stężnicy **kosztami** tego **postępowania w wysokości 27,40 zł** (słownie: dwadzieścia siedem złotych 40/100) i zobowiązać go do zwrotu przedmiotowych kosztów na rzecz Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów w terminie 14 dni od daty uprawomocnienia się niniejszej decyzji.

Uzasadnienie

Postanowieniem z dnia 25 lutego 2016 r. nr RKR-19/2016 Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów – Delegatura w Krakowie (zwany dalej również „Prezesem UOKiK”) wszczął postępowanie wyjaśniające mające na celu wstępne ustalenie zasad używania jednostek pływających z napędem spalinowym na Jeziorze Solińskim i Myczkowieckim, pod kątem określenia, czy nie nastąpiło naruszenie przepisów ustawy z dnia 16 lutego 2007 r. o ochronie konkurencji i konsumentów (Dz. U. z 2015 r., poz.184 ze zm.) (zwanej dalej „ustawą okik”) uzasadniające wszczęcie postępowania antymonopolowego,

w tym, czy sprawa ma charakter antymonopolowy. Postępowanie zostało podjęte w związku z otrzymanym zawiadomieniem od przedsiębiorcy.

dowód: k. 5, postanowienie nr 19/2016 z dnia 25.02.2016 r.

W ramach ww. postępowania wyjaśniającego Prezes UOKiK ustalił, na podstawie przekazanego przez Powiat Leski wykazu przedsiębiorców prowadzących działalność gospodarczą w zakresie pasażerskiej żeglugi śródlądowej na Zalewie Solińskim i Myczkowieckim, listę 9 przedsiębiorców, których objął badaniem ankietowym.

Ww. przedsiębiorcy, w ocenie Prezesa UOKiK, posiadali informacje niezbędne w prowadzonym postępowaniu wyjaśniającym, tj. dane pozwalające na ocenę zasad ustalania cen biletów za przewóz pasażerów jednostkami pływającymi z napędem spalinowym na Jeziorze Solińskim i Myczkowieckim.

Wśród wytypowanych przedsiębiorców znalazł się między innymi Tomasz Kisiołek, działający pod firmą „TOMASZ” – Tomasz Kisiołek z siedzibą w Stężnicy (zwany dalej również „Przedsiębiorcą”), prowadzący działalność gospodarczą na podstawie wpisu do Centralnej Ewidencji i Informacji o Działalności Gospodarczej od dnia 15 września 2010 r. Zgodnie z informacją zawartą w tej ewidencji Przedsiębiorca nie zawiesił wykonywania działalności gospodarczej.

dowód: wydruk ze strony

<https://prod.ceidg.gov.pl/CEIDG/CEIDG.Public.UI/SearchDetails.aspx?Id=a442bf6f-e734-4439-8179-df93c0ba1b3c>

W dniu 31 marca 2016 r. listem poleconym (R (00)00659007734716057098) zostało do ww. Przedsiębiorcy wystosowane wezwanie (sygnatura pisma: RKR-400-1/16/BR-4/16) do wypełnienia załączonej do wezwania tabeli oraz przedłożenia kalkulacji cen biletów za

przewóz pasażerów statkiem żeglugi śródlądowej, obowiązujących w sezonie 2015 i 2016. Termin na udzielenie wyjaśnień został określony jako 14 dni od daty otrzymania pisma.

Załączona do ww. wezwania tabela winna była zostać uzupełniona o następujące dane:

- nazwę statku,
- maksymalną liczbę pasażerów,
- liczbę załogi,
- rodzaj napędu podstawowego i moc silnika,
- długość trasy przewozu,
- datę ostatniej zmiany cen,
- aktualne ceny biletów,
- datę poprzedniej zmiany cen,
- ceny biletów z okresu poprzedniej zmiany.

Do wszystkich ww. 9 przedsiębiorców, w tym samym dniu skierowane zostało identyczne - co do treści – wezwanie, z wyznaczonym takim samym terminem na udzielenie wyjaśnień – 14 dni.

Zgodnie z informacją zawartą na stronie Poczty Polskiej S.A. w linku „śledzenie przesyłek”, list został podjęty przez Przedsiębiorcę w dniu 4 kwietnia 2016 r.

dowód: k.15-17, wezwanie Prezesa UOKiK z dnia 31.03.2016 r.; k.18 potwierdzenie nadania listu poleconego; k.19 wydruk ze strony Poczty Polskiej „śledzenie przesyłek”

Ponieważ do dnia 28 kwietnia 2016 r. nie został odnotowany wpływ odpowiedzi na ww. pismo, listem poleconym z potwierdzeniem odbioru (R (00)859007731003845035) zostało wystosowane do Przedsiębiorcy drugie wezwanie (pismo o sygnaturze: RKR-400-1/16/BR-17/16) z wyznaczonym terminem na udzielenie wyjaśnień do dnia 10 maja 2016 r.

List został podjęty przez żonę Przedsiębiorcy, zgodnie z adnotacją na potwierdzeniu odbioru, w dniu 4 maja 2016 r.

dowód: k.20-22, wezwanie Prezesa UOKiK z dnia 28.04.2016 r. wraz z potwierdzeniem odbioru

W związku z faktem, że do dnia 24 maja 2016 r. nie wpłynęła do Prezesa UOKiK odpowiedź od Przedsiębiorcy na ww. wezwanie w tej dacie wystosowane zostało kolejne wezwanie (pismo o sygnaturze RKR-400-1/16/BR-21/16) - listem poleconym z potwierdzeniem odbioru (R (00)859007731003093467). W piśmie wyznaczono ostateczny termin na udzielenie odpowiedzi jako 10 czerwca 2016 r.

List został podjęty przez kuzyna Przedsiębiorcy, zgodnie z adnotacją na potwierdzeniu odbioru, w dniu 30 maja 2016 r.

dowód: k.23-25, wezwanie Prezesa UOKiK z dnia 24.05.2016 r. wraz z potwierdzeniem odbioru

W każdym z wezwań kierowanych do Przedsiębiorcy był on informowany o możliwości nałożenia na niego - na podstawie art. 106 ust. 2 pkt 2 *ustawy okik* - przez Prezesa Urzędu, w drodze decyzji, kary pieniężnej w wysokości stanowiącej równowartość do 50 000 000 euro, jeżeli przedsiębiorca choćby nieumyślnie nie udzieli informacji żądanych przez Prezesa UOKiK na podstawie art. 50, bądź udzieli nieprawdziwych lub wprowadzających w błąd informacji.

Ponadto Przedsiębiorca w wezwaniach z dnia 28 kwietnia 2016 r. i 24 maja 2016 r. został pouczony, że po bezskutecznym upływie terminu określonego w wezwaniu, bez dodatkowych wezwań, zostanie wszczęte z urzędu postępowanie w sprawie nałożenia kary pieniężnej za nieudzielenie informacji żądanych przez Prezesa Urzędu (art. 106 ust. 2 pkt 2 *ustawy okik*).

Z uwagi na nieprzekazanie przez Przedsiębiorcę, w wymaganych terminach, żądanych informacji, Prezes UOKiK postanowieniem z dnia 22 czerwca 2016 r., nr RKR-72/2016 wszczął z urzędu postępowanie w sprawie nałożenia na przedsiębiorcę Tomasza Kisiołka, prowadzącego działalność gospodarczą pod firmą „TOMASZ” – Tomasz Kisiołek z siedzibą w Stężnicy kary pieniężnej.

Przesyłka zawierająca:

- ww. postanowienie,
- postanowienie z dnia 22 czerwca 2016 r. nr RKR-73/2016 w sprawie zaliczenia w poczet dowodów w postępowaniu w sprawie nałożenia kary pieniężnej dokumentów z postępowania wyjaśniającego mającego na celu wstępne ustalenie zasad używania jednostek pływających z napędem spalinowym na Jeziorze Solińskim i Myczkowieckim,
- zawiadomienie o wszczęciu postępowania w sprawie nałożenia kary pieniężnej,
- wezwanie do ustosunkowania się do postawionego zarzutu i przedłożenia dokumentów dotyczących obrotu uzyskanego przez przedsiębiorcę za ostatni rok obrotowy

została doręczona Przedsiębiorcy, zgodnie z potwierdzeniem odbioru, w dniu 24 czerwca 2016 r.

dowód: k.1-3, postanowienie nr RKR-72/2016; k. 4, postanowienie nr RKR-73/2016; k.26-28 zawiadomienie o wszczęciu postępowania w sprawie nałożenia kary wraz z potwierdzeniem odbioru

W dniu 22 czerwca 2016 r. wpłynął do Prezesa UOKiK mail od Przedsiębiorcy informujący, iż przesyła wypełnioną tabelę - do uzupełnienia której był trzykrotnie wzywany w toku postępowania wyjaśniającego - w formie mailowej, a w dniu 23 czerwca 2016 r. oryginały

dokumentów zostaną przekazane kurierem. Ponadto załączone zostało do maila pismo (bez podpisu i pieczętki) informujące, iż cyt.: *„W związku z natężonym okresem pracy oraz moimi licznymi wyjazdami służbowymi, chciałem przeprosić Państwa za brak kontaktu z mojej strony w rzeczonyj sprawie. Nie było to celowe działanie, a jedynie wynik nadmiaru zobowiązań”*.

Odpowiedź na wezwanie Prezesa UOKiK, wystosowane w postępowaniu wyjaśniającym mającym na celu wstępne ustalenie zasad używania jednostek pływających z napędem spalinowym na Jeziorze Solińskim i Myczkowieckim, wpłynęła w dniu 24 czerwca 2016 r. Została ona nadana kurierem w dniu 23 czerwca 2016 r. Niestety odpowiedź ta była niekompletna. Nie zawierała informacji w zakresie daty obowiązywania aktualnego cennika biletów. Ponadto do odpowiedzi nie zostały załączone kalkulacje kosztów stanowiące podstawę do ustalania cen biletów.

W związku z powyższym przedsiębiorca został wezwany pismem z dnia 27 czerwca 2016 r. (pismo o sygnaturze RKR-400-1/16/BR-24/16) do uzupełnienia odpowiedzi w terminie 7 dni od daty otrzymania pisma.

Ponieważ do dnia 18 lipca 2016 r. nie wpłynęła odpowiedź na ww. wezwanie w tej dacie do Przedsiębiorcy zostało skierowane powtórne wezwanie z wyznaczonym terminem na udzielenie wyjaśnień do dnia 27 lipca 2016 r. (pismo o sygnaturze RKR-400-1/16/BR-25/16).

dowód: k. 29-30 mail Przedsiębiorcy z 22.06.2016 r.; k. 31-34 odpowiedź Przedsiębiorcy na wezwanie z 31.03.2016 r.; k.35-36 wezwanie Prezesa UOKiK do uzupełnienia wyjaśnień; k. 40-41 powtórne wezwanie Prezesa UOKiK z dnia 18.07.2016 r.

Odpowiedź na ww. wezwanie z dnia 27 czerwca 2016 r., zawierająca uzupełnienie wszystkich braków, wpłynęła do Prezesa UOKiK w dniu 27 lipca 2016 r.

Natomiast pozostali przedsiębiorcy wzywani o udzielenie identycznych wyjaśnień jak Przedsiębiorca - w toku postępowania wyjaśniającego mającego na celu wstępne ustalenie zasad używania jednostek pływających z napędem spalinowym na Jeziorze Solińskim i Myczkowieckim, pod kątem określenia, czy nie nastąpiło naruszenie przepisów *ustawy okik* – byli w stanie udzielić odpowiedzi, jak również dokonali wszystkich niezbędnych, dodatkowych uzupełnień na żądanie Prezesa UOKiK do dnia 10 czerwca 2016 r.

dowód: k. 49 pismo Przedsiębiorcy z dnia 25.07.2016 r. (wpływ do UOKiK 27.07.2016 r.), k. 48 - pierwsza strona ostatniego pisma jakie wpłynęło od pozostałych przedsiębiorców w postępowaniu wyjaśniającym wszczętym postanowieniem nr 19/2016

Przedsiębiorca odpowiadając na zawiadomienie o wszczęciu postępowania w sprawie nałożenia kary pieniężnej pismem z dnia 5 lipca 2016 r. wskazał, iż podjął się kilku poważnych projektów wymagających wytężonej pracy i wyjazdów służbowych. Była to między innymi cyt.: *„praca nad projektem RPO, oraz projektem Alpy Karpatom”*.

Jak wskazał, cyt.: *„błędnie zbagatelizowałem mój obowiązek udzielenia Państwu niezbędnych informacji”*.

Do odpowiedzi dołączone zostały dokumenty zawierające dane dotyczące obrotu Przedsiębiorcy za ostatni rok obrotowy oraz kosztów uzyskania przychodu i zysku.

dowód: k.37-38, pismo Przedsiębiorcy z dnia 05.07.2016 r.

Po analizie zgromadzonego w sprawie materiału dowodowego w dniu 20 lipca 2016 r., skierowane zostało do Przedsiębiorcy szczegółowe uzasadnienie zarzutów. Termin na zajęcie stanowiska został określony jako 14 dni od daty otrzymania pisma (pismo o sygnaturze RKR-400-501/16/BR-4/16)

dowód: k. 41-45, szczegółowe uzasadnienie zarzutów

Przedsiębiorca w swoim stanowisku zaprezentowanym w dniu 5 sierpnia 2016 r. podtrzymał wszystkie dotychczas podniesione argumenty. Wskazał ponownie na nadmiar zobowiązań, wyjazdy służbowe i własne niedopatrzenie jako powody nieprzedłożenia w terminie informacji żądanych przez Prezesa UOKiK.

Podniósł ponadto, że wprawdzie po blisko 3 miesiącach, ale udzielił Prezesowi UOKiK wszelkich żądanych wyjaśnień.

Wskazał również, że jako okoliczność łagodzącą Prezes UOKiK winien wziąć pod uwagę brak wcześniejszych naruszeń *ustawy okik* przez Przedsiębiorcę.

dowód: k. 47, pismo Przedsiębiorcy z dnia 5 sierpnia 2016 r.

W dniu 31 sierpnia 2016 r. przesłane zostało do Przedsiębiorcy zawiadomienie o zakończeniu zbierania materiału dowodowego i możliwości zapoznania się z materiałem zgromadzonym w aktach sprawy.

Przedsiębiorca nie skorzystał z możliwości zapoznania z aktami.

Prezes Urzędu zważył, co następuje:

Zgodnie z art. 50 ust. 1 *ustawy okik*, przedsiębiorcy są obowiązani do przekazywania wszelkich koniecznych informacji i dokumentów na żądanie Prezesa UOKiK.

Ust. 2 art. 50 ww. *ustawy* stanowi, że żądanie takie powinno zawierać:

- 1) wskazanie zakresu informacji;
- 2) wskazanie celu żądania;
- 3) wskazanie terminu udzielenia informacji;
- 4) pouczenie o sankcjach za nieudzielenie informacji lub za udzielenie informacji nieprawdziwych lub wprowadzających w błąd.

Obowiązkiem każdego przedsiębiorcy, do którego Prezes UOKiK zwróci się z żądaniem udzielenia informacji jest przekazanie informacji w sposób pełny. Informacje te powinny być prawdziwe i rzetelne oraz przekazane w terminie wskazanym przez Prezesa UOKiK. Żądanie udzielenia informacji skierowane przez Prezesa UOKiK w trybie art. 50 *ustawy okik* jest

wiążące dla adresata tego żądania (Przedsiębiorcy). Oznacza to, że Przedsiębiorca nie może odmówić udzielenia żądanych informacji, nawet gdy uważa, że nie są one konieczne¹.

Przepisy *ustawy okik* kładą nacisk przede wszystkim na przydatność żądanych przez Prezesa UOKiK informacji na potrzeby prowadzonego przez niego postępowania². Zakres informacji wymaganych od przedsiębiorców określa Prezes UOKiK, przy czym przedsiębiorcy zasadniczo nie mogą kwestionować zakresu żądanych informacji. Ocena czy żądane materiały są niezbędne do realizacji zadań przez Prezesa UOKiK należy bowiem do tego organu³.

Sąd Najwyższy w swoim wyroku⁴ podkreślił, że obowiązek udzielania informacji jest możliwy do zrealizowania tylko wówczas, gdy skierowane do przedsiębiorcy żądanie określa wszystkie elementy, o których mowa w art. 45 ust. 2 ustawy z dnia 15 grudnia 2000 r. *o ochronie konkurencji i konsumentów* (Dz. U. z 2003 r., nr 86, poz. 804 z późn. zm.) (obecnie w art. 50 ust. 2 *ustawy okik*).

Ponadto zgodnie ze stanowiskiem wyrażonym przez Sąd Najwyższy⁵, kara za nieudzielenie informacji jest sankcją za niedopełnienie obowiązku i ma ona na celu zniechęcenie przedsiębiorców do nieprzestrzegania obowiązku udzielenia informacji na żądanie Prezesa UOKiK. Zdaniem Sądu, cel ten wymaga przyjęcia możliwości nałożenia na przedsiębiorcę kary nie tylko wówczas, gdy do chwili wydania przez Prezesa UOKiK decyzji o nałożeniu kary nie została udzielona jakakolwiek informacja, ale także wówczas, gdy żądana informacja została udzielona ze znacznym opóźnieniem.

Stosownie do art. 4 pkt 1 *ustawy okik*, ilekroć w ustawie jest mowa o przedsiębiorcy rozumie się przez to przedsiębiorcę w rozumieniu przepisów o swobodzie działalności gospodarczej. Art. 4 ust. 1 ustawy z dnia 2 lipca 2004 r. o swobodzie działalności gospodarczej (Dz. U. z 2015r., poz. 584 ze zm.) za przedsiębiorcę uznaje między innymi osobę fizyczną wykonującą we własnym imieniu działalność gospodarczą. Zgodnie z art. 2 tej ustawy, działalnością gospodarczą jest między innymi zarobkowa działalność usługowa wykonywana w sposób zorganizowany i ciągły.

Tomasz Kisiołek, działający pod firmą „TOMASZ” – Tomasz Kisiołek z siedzibą w Stężnicy prowadzi działalność gospodarczą w oparciu o wpis do CEIDG. Posiada zatem status przedsiębiorcy na gruncie przepisów ustawy o swobodzie działalności gospodarczej, co

¹ Tak np. Sąd Apelacyjny w Warszawie w wyroku z dnia 17 maja 2016 r., sygn. akt: VI ACa 630/15,

² por. E. Modzelewska – Wąchal, „Ustawa o ochronie konkurencji i konsumentów. Komentarz”, Warszawa 2002 r., str. 222 i str. 339 - 340; wyrok Sądu Antymonopolowego z dnia 19 listopada 1992 r., sygn. akt: XVII Amr 24/92,

³ tak np.: K. Kohutek, M. Sieradzka „Ustawa o ochronie konkurencji i konsumentów. Komentarz”, Warszawa 2008, str. 773, wyrok Sądu Antymonopolowego z dnia 16 grudnia 1998 r., sygn. akt XVII Ama 62/98, Wyrok Sądu Apelacyjnego w Warszawie z dnia 17 maja 2016 r., sygn. akt: VI ACa 630/15,

⁴ Wyrok Sądu Najwyższego z dnia 7 kwietnia 2004 r., sygn. akt: III SK 31/2004,

⁵ Wyrok Sądu Najwyższego z dnia 7 kwietnia 2004 r. sygn. akt III SK 31/04.

oznacza, że jest jednocześnie przedsiębiorcą w rozumieniu przepisów *ustawy okik*. Tym samym spoczywa na nim obowiązek przekazywania wszelkich niezbędnych informacji i dokumentów żądanych przez Prezesa UOKiK na podstawie art. 50 ust. 1 tej *ustawy*.

W trakcie prowadzonego postępowania wyjaśniającego (sygn. akt:RKR-400-1/16/BR) Prezes UOKiK aż trzykrotnie skierował do Przedsiębiorcy wezwanie do udzielenia informacji, wskazując jako podstawę prawną żądań przepis art. 50 ust. 1 *ustawy okik* i korespondencja została podjęta.

Wezwania Prezesa UOKiK odpowiadały wszystkim wymogom określonym w art. 50 ust. 2 *ustawy okik*. Wskazywały one zakres wymaganych informacji, cel żądania i termin udzielenia informacji oraz zawierały pouczenie o sankcjach za nieudzielenie informacji lub udzielenie informacji nieprawdziwych lub wprowadzających w błąd.

Przedsiębiorca nie udzielił odpowiedzi na żadne z trzech kierowanych do niego wezwań w toku postępowania wyjaśniającego, w określonych w nich terminach.

Dopiero w dniu 22 czerwca 2016 r., drogą mailową, Przedsiębiorca udzielił niepełnych wyjaśnień na wezwania. Podpisana przez Przedsiębiorcę odpowiedź wpłynęła do Prezesa UOKiK w dniu 24 czerwca 2016 r.

Uzupełnienie pierwotnych wyjaśnień z dnia 22 czerwca 2016 r. nastąpiło dopiero w dniu 27 lipca 2016 r., po dwóch wezwaniach skierowanych do Przedsiębiorcy.

Mając powyższe na uwadze należało rozważyć nałożenie na przedsiębiorcę kary pieniężnej o jakiej mowa w art. 106 ust. 2 pkt 2 *ustawy okik*. Zgodnie z tym przepisem, Prezes UOKiK może nałożyć na przedsiębiorcę, w drodze decyzji, karę pieniężną w wysokości stanowiącej równowartość do 50.000.000 euro, jeżeli przedsiębiorca ten choćby nieumyślnie nie udzielił informacji żądanych przez Prezesa Urzędu na podstawie art. 50 *ustawy okik*.

Nałożenie kary na podstawie art. 106 ust. 2 pkt 2 *ustawy okik* odbywa się w trybie uznania administracyjnego. O tym, czy w konkretnej sprawie na danego przedsiębiorcę nałożona zostanie kara pieniężna decyduje więc Prezes UOKiK.

W niniejszej sprawie Prezes UOKiK uznał, że jej okoliczności w pełni uzasadniają nałożenie na Przedsiębiorcę kary pieniężnej ponieważ mimo trzykrotnie kierowanych do Przedsiębiorcy wezwań nie udzielił on wyjaśnień, w żadnym ze wskazanych w tych wezwaniach terminach.

Działania Przedsiębiorcy spowodowały o ponad półtora miesiąca przedłużenie czasu prowadzenia postępowania wyjaśniającego. Wszystkie pozostałe informacje zebrane zostały przez Prezesa UOKiK w postępowaniu wyjaśniającym do dnia 10 czerwca 2016 r., natomiast ostateczna odpowiedź od Przedsiębiorcy wpłynęła dopiero w dniu 27 lipca 2016 r.

Sam Przedsiębiorca podniósł w swoich wyjaśnieniach, iż brak było uzasadnionych, wyjątkowych powodów przedłużania terminów udzielenia wyjaśnień o prawie trzy miesiące. Natomiast udzielenie wyjaśnień – w ocenie Prezesa UOKiK - nie wymagało podjęcia

żadnych czasochłonnych i pracochłonnych czynności, a wpisania jedynie do tabeli podstawowych danych i dołączenia dokumentów, które winny były być sporządzane przez Przedsiębiorcę na etapie przygotowywania cenników, czyli kilka lat wcześniej.

Zdaniem Prezesa UOKiK, informacje i dokumenty wskazane w skierowanych do Przedsiębiorcy wezwaniach dotyczyły podstawowych aspektów jego działalności i nie wiązały się z żadnymi nadmiernymi i skomplikowanymi działaniami jakie musiałby podjąć w celu ich zgromadzenia.

Potwierdzeniem takiego stanowiska jest fakt uzyskania informacji od pozostałych przedsiębiorców, do których skierowane zostało identyczne wezwanie jak do Przedsiębiorcy, do dnia 10 czerwca 2016 r.

W ocenie Prezesa UOKiK wskazane przez Przedsiębiorcę uzasadnienie do prawie trzymiesięcznego opóźnienia w udzieleniu informacji, jako nadmiar pracy i wyjazdy służbowe, nie stanowi usprawiedliwienia dla tak długiego opóźnienia w udzieleniu wyjaśnień, a co za tym idzie odstąpienia od nałożenia kary pieniężnej.

W przypadku uznania przez Prezesa UOKiK, że okoliczności sprawy przemawiają za nałożeniem na przedsiębiorcę kary pieniężnej to kara nakładana w związku z nieudzieleniem wyjaśnień w wyznaczonym terminie winna spełniać różne funkcje, a w szczególności:

- funkcję dyscyplinującą, gdyż istnieje potencjalna możliwość jej nałożenia, a więc przedsiębiorca powinien tę okoliczność uwzględnić, jeżeli będzie chciał uchylić się od ustawowego obowiązku udzielania informacji,
- funkcję represyjną, gdyż nakładana jest za naruszenie ustawowego obowiązku udzielenia informacji,
- funkcję prewencyjną, gdyż ma zapobiegać podobnym naruszeniom w przyszłości i zniechęcić do naruszania prawa zarówno przedsiębiorcę, który nie spełnił omawianego obowiązku, jak i innych przedsiębiorców,
- funkcję edukacyjną, gdyż stanowi jeden z elementów uświadamiania przedsiębiorców, co do ich ustawowych obowiązków.

W interesie Prezesa UOKiK leży bowiem zapobieganie sytuacjom, w których przedsiębiorcy poprzez nieudzielenie informacji lub nieprzekazanie dokumentów opóźniają lub uniemożliwiają realizację jego zadań ustawowych.

Zaprezentowane powyżej stanowisko znajduje potwierdzenie również w najnowszym orzecznictwie Sądu Apelacyjnego w Warszawie⁶ oraz Sądu Okręgowego w Warszawie – Sąd Ochrony Konkurencji i Konsumentów (zwanego również „SOKiK”).

Art. 106 ust. 2 pkt 2 *ustawy okik* nie przesądza bezwzględnie o wysokości kary nakładanej przez Prezesa UOKiK. Ustalając wysokość kary Prezes UOKiK kieruje się założeniem, że powinna spełniać zarówno funkcję represyjną, jak i prewencyjną. Przy ustalaniu wysokości

⁶ Tak np.: wyrok Sądu Apelacyjnego w Warszawie z dnia 17 maja 2016 r., sygn. akt: VI ACa 630/15, wyrok SOKiK z dnia 27 lutego 2015 r., sygn. akt: XVII AmA 149/13

kary pieniężnej Prezes UOKiK powinien wziąć jednak pod uwagę okoliczności wynikające z art. 111 ust. 1 *ustawy okik*, a więc uwzględnić w szczególności okoliczności naruszenia przepisów ustawy oraz uprzednie naruszenie przepisów ustawy. A także, w przypadku kary pieniężnej, o której mowa w art. 106 ust. 2 tej ustawy - wpływ naruszenia na przebieg i termin zakończenia postępowania (art. 111 ust. 1 pkt 3).

Zgodnie z art. 111 ust. 2 *ustawy okik* Prezes UOKiK ustalając wysokość kary pieniężnej bierze pod uwagę okoliczności łagodzące lub obciążające, które wystąpiły w sprawie.

Odnosząc się do kwestii okoliczności naruszenia przepisów *ustawy okik* - zdaniem Prezesa UOKiK - Przedsiębiorca umyślnie uchylał się od obowiązku udzielenia informacji, tj. co najmniej przewidywał możliwość naruszenia art. 50 ust. 1 *ustawy okik* i godził się z tym.

Tak bowiem, pomimo trzykrotnego wystosowania wezwań przez Prezesa UOKiK, nie udzielił on odpowiedzi w wyznaczonych terminach, mimo zawartych w wezwaniach pouczenia o sankcjach prawnych za niezastosowanie się do nich.

Jak wskazał sam Przedsiębiorca „*błędnie zbagatelizowałem mój obowiązek udzielenia Państwu niezbędnych informacji*”.

Przedsiębiorca również nie uzasadnił w sposób wyczerpujący przyczyn swojego zaniechania. W opinii Prezesa UOKiK, zachowanie Przedsiębiorcy może świadczyć o lekceważącym stosunku do organów administracji publicznej. Trudno bowiem uznać, że ilość obowiązków przedsiębiorcy, na którą wskazywał ogólnie cyt. „*praca nad projektem RPO, oraz projektem Alpy Karpatom*” nie określając szczegółów nie pozwoliła na wypełnienie przez niego tabeli przez okres prawie trzech miesięcy.

Umyślność działania przedsiębiorcy została uznana w niniejszej sprawie za okoliczność obciążającą .

W kwestii uprzedniego naruszenia przepisów Prezes UOKiK pragnie podnieść, że okoliczność ta uznawana jest za obciążającą ze względu na ciężący na przedsiębiorcach, czyli profesjonalnych uczestnikach rynku, obowiązek przestrzegania przepisów prawa. Z tego też powodu analizowana okoliczność nie powinna być uznawana za łagodzącą.

Nie można zatem zgodzić się ze stanowiskiem przedstawionym przez Przedsiębiorcę w swoim piśmie z dnia 5 sierpnia 2016 r., że brak wcześniejszego naruszenia przepisów *ustawy okik* należy uznać za okoliczność łagodzącą przy ustalaniu wysokości kary pieniężnej. Stosowanie bowiem do art. 50 ust. 1 *ustawy okik*, na Przedsiębiorcy ciąży obowiązek przekazania wszystkich koniecznych informacji i dokumentów na żądanie Prezesa UOKiK. Dodatkowo w analizowanej sprawie wezwanie do Przedsiębiorcy było kierowane aż trzykrotnie, a zatem dane zostały Przedsiębiorcy dwie szanse naprawienia błędu bez żadnych konsekwencji. Tym samym, z powyższego powodu, obniżenie kary wydaje się tym bardziej nieuzasadnione.

Mając powyższe na uwadze uznano, iż w niniejszej sprawie nie zaistniały żadne okoliczności łagodzące.

Oceniając wpływ naruszenia na przebieg i termin zakończenia postępowania należy wskazać, że w ocenie Prezesa UOKiK dostarczenie żądanych informacji w określonych w wezwaniach terminach pozwoliłoby na uzyskanie niezbędnego materiału dowodowego w postępowaniu wyjaśniającym.

Informacje, których żądał Prezes UOKiK miały istotne znaczenie dla wstępnego ustalenia, czy stosowane na Jeziorze Solińskim i Myczkowieckim zasady używania jednostek pływających z napędem spalinowym mogą naruszać przepisów *ustawy okik* - stanowić praktyki ograniczające konkurencję, o których mowa w art. 6 ust. 1 pkt 1 i pkt 6 oraz 9 ust. 1 i art. 9 ust. 2 pkt 5 tej *ustawy*. Brak informacji od Przedsiębiorcy uniemożliwił zgromadzenie niezbędnego materiału dowodowego, całkowicie utrudniając sprawne i efektywne przeprowadzenie postępowania wyjaśniającego. Tylko kompletny materiał dowodowy – ze względu na specyfikę problemu - pozwalał na pełną analizę sprawy. W przypadku podejrzenia, że mogło dojść do zawarcia niedozwolonego porozumienia ograniczającego konkurencję konieczne jest pozyskanie informacji od wszystkich uczestników rynku, w celu oceny, czy, a jeżeli tak, to którzy przedsiębiorcy działający na danym rynku właściwym byli uczestnikami porozumienia. Ponadto dane dotyczące daty wejścia w życie cenników usług pasażerskiej żeglugi śródlądowej oraz zasad ustalania cen zawartych w tych cennikach pozwalają na dokonanie wstępnej oceny, czy istnieje podejrzenie, że mamy do czynienia z porozumieniem, o jakim mowa w art. 6 ust. 1 pkt 1 *ustawy okik*. Brak danych, nawet od jednego uczestnika rynku, nie pozwala na dokonanie pełnej oceny sprawy ponieważ zawsze istnieje podejrzenie, że to właśnie ten przedsiębiorca zawarł porozumienie z innym uczestnikiem rynku.

Zaniechanie Przedsiębiorcy utrudniało zatem zakończenie postępowania wyjaśniającego w terminie określonym w art. 48 ust. 4 *ustawy okik*. Przepis ten przewiduje, że postępowanie wyjaśniające nie powinno trwać dłużej niż 4 miesiące, a w sprawach szczególnie skomplikowanych - nie dłużej niż 5 miesięcy od dnia jego wszczęcia.

W analizowanej sprawie proces pozyskiwania materiału dowodowego, w związku z brakiem w wyznaczonych terminach odpowiedzi Przedsiębiorcy, został przedłużony o ponad półtora miesiąca. Gdyby bowiem kompletna odpowiedź wpłynęła od Przedsiębiorcy w zakreślonym w pierwszym wezwaniu terminie, to najpóźniej od dnia 10 czerwca 2016 r., tj. od dnia kiedy wpłynęło ostatnie wyjaśnienie od pozostałych przedsiębiorców, możliwe byłoby przeprowadzenie pełnej analizy sprawy. Natomiast w związku z nieudzieleniem w wyznaczonym terminie odpowiedzi przez Przedsiębiorcę analiza mogła zostać rozpoczęta dopiero po dniu 27 lipca 2016 r., tj. po dacie w jakiej wpłynęło ostateczne uzupełnienie wyjaśnień.

Należy podkreślić, że Prezes UOKiK nie miał możliwości pozyskania niezbędnych informacji, objętych wezwaniem, z innych źródeł ponieważ jedynie Przedsiębiorca posiadał wiedzę na temat prowadzonej przez siebie działalności gospodarczej. Żądane informacje

miały charakter informacji, które można uznać za tajemnicę przedsiębiorcy w rozumieniu art. 11 ust. 4 ustawy z dnia 16 kwietnia 1993 r. o zwalczaniu nieuczciwej konkurencji (Dz. U. z 2003 r., Nr 153, poz. 1503 ze zm.), tj. nieujawnione do wiadomości publicznej informacje techniczne, technologiczne, organizacyjne przedsiębiorstwa lub inne informacje posiadające wartość gospodarczą.

Mając na uwadze wszystkie okoliczności sprawy Prezes UOKiK nałożył na Przedsiębiorcę karę pieniężną w wysokości 2.000 zł, co stanowi równowartość 469,32 euro. Kara ta stanowi zaledwie 0,0009% maksymalnego limitu kary.

W ocenie Prezesa UOKiK kara ustalona w niniejszej sprawie na poziomie [tajemnica przedsiębiorcy] obrotu Przedsiębiorcy spełni zarówno rolę prewencji ogólnej, jak i szczególnej.

A równocześnie biorąc pod uwagę dochód przedsiębiorcy za rok obrotowy poprzedzający rok nałożenia kary, kara będzie odczuwalna dla Przedsiębiorcy, a zatem będzie pełniła dodatkowo funkcję represyjną.

Wartość euro do ustalenia wysokości kary została przeliczona na złote według kursu średniego walut obcych ogłoszonego przez Narodowy Bank Polski w dniu 31 grudnia 2015 roku⁷, zgodnie z którym kurs euro wynosił 4,2615 zł.

Stosownie do art. 5 *ustawy okik*, wartość euro, o której mowa w przepisach ustawy, podlega przeliczeniu na złote według kursu średniego walut obcych ogłoszonego przez Narodowy Bank Polski w ostatnim dniu roku kalendarzowego poprzedzającego rok nałożenia kary.

Reasumując - w ocenie Prezesa UOKiK - ustalona kara pieniężna jest adekwatna do okoliczności sprawy i stopnia zawinienia Przedsiębiorcy, zaś jej wysokość jest na tyle dolegliwa dla Przedsiębiorcy, że skutecznie zapobiegnie ponownemu nieuzasadnionemu uchyleniu się Przedsiębiorcy od wykonania skierowanego do niego wezwania. Będzie spełniała zatem funkcję dyscyplinującą.

W przypadku nałożonej kary będzie również można mówić o funkcji prewencji ogólnej - zniechęcającej do niewykonywania ustawowych obowiązków innych przedsiębiorców.

Wobec powyższego, orzeczono jak w pkt I sentencji decyzji.

Koszty postępowania

Zgodnie z art. 80 *ustawy okik*, Prezes Urzędu rozstrzyga o kosztach w drodze postanowienia, które może być zamieszczone w decyzji kończącej postępowanie.

⁷ Tabela kursów średnich NBP nr 254/A/NBP/2015

W myśl art. 77 ww. *ustawy*, jeżeli w wyniku postępowania Prezes UOKiK stwierdził naruszenie przepisów *ustawy*, przedsiębiorca, który dopuścił się tego naruszenia jest obowiązany ponieść koszty postępowania.

Art. 263 § 1 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2016 r., poz. 23 ze zm.) – zwany dalej „*K.p.a.*” - stanowi, że do kosztów postępowania zalicza się koszty podróży i inne należności świadków i biegłych oraz stron, a także koszty spowodowane oględzinami na miejscu, jak również koszty doręczenia stronom pism urzędowych.

Stosownie do art. 264 § 1 *K.p.a.* jednocześnie z wydaniem decyzji organ administracji publicznej ustala w drodze postanowienia wysokość kosztów postępowania, osoby zobowiązane do ich poniesienia oraz termin i sposób ich uiszczenia.

Przedmiotowe postępowanie zostało wszczęte z urzędu, a w jego wyniku Prezes UOKiK w pkt I sentencji decyzji stwierdził naruszenie przepisów *ustawy okik* przez przedsiębiorcę Tomasza Kisiołka, prowadzącego działalność gospodarczą pod firmą „TOMASZ” – Tomasz Kisiołek z siedzibą w Stężnicy.

Kosztami niniejszego postępowania są wydatki związane z wysyłką korespondencji, które wynoszą 27,40 zł (słownie: dwadzieścia siedem złotych 40/100).

Mając powyższe na uwadze orzeczono, jak w punkcie II sentencji decyzji.

Pouczenia:

Zgodnie z art. 112 ust. 3 *ustawy okik* **karę pieniężną** orzeczoną w pkt I decyzji należy uiścić **w terminie 14 dni od dnia uprawomocnienia się niniejszej decyzji** na konto Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów w Warszawie: **NBP O/O Warszawa 51101010100078782231000000.**

Koszty niniejszego **postępowania** określone w pkt II decyzji Przedsiębiorca obowiązany jest wpłacić na konto Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów w Warszawie: **NBP O/O Warszawa Nr 51101010100078782231000000, w terminie 14 dni od uprawomocnienia się niniejszej decyzji.**

Stosownie do treści art. 81 ust. 1 *ustawy okik* w związku z art. 479²⁸ § 2 ustawy z dnia 17 listopada 1964 r. Kodeks postępowania cywilnego (Dz. U. z 2014 r., poz. 101 ze zm.) – zwanej dalej „*K.p.c.*” – **od niniejszej decyzji przysługuje odwołanie** do Sądu Okręgowego w Warszawie – Sądu Ochrony Konkurencji i Konsumentów, **w terminie miesiąca od daty jej doręczenia**, za pośrednictwem Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów – Delegatury UOKiK w Krakowie, 31 - 011 Kraków, Plac Szczepański 5.

Na postanowienie rozstrzygające o kosztach, zawarte w punkcie II sentencji niniejszej decyzji, na podstawie art. 81 ust. 5 *ustawy okik*, w związku z art. 479³² § 1 i § 2 *K.p.c.* oraz art. 264 § 2 *K.p.a.* w związku z art. 83 *ustawy okik*, **przysługuje zażalenie** do Sądu Okręgowego w Warszawie – Sądu Ochrony Konkurencji i Konsumentów, za pośrednictwem Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów – Delegatury UOKiK w Krakowie, 31 - 011 Kraków, Plac Szczepański 5, **w terminie tygodnia** od dnia doręczenia niniejszej decyzji, **w przypadku zaskarżenia jedynie rozstrzygnięcia o kosztach**.

z upoważnienia Prezesa
Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów
Dyrektor Delegatury
Waldemar Jurasz